

Penguenin Rüya Saati

Ebru Mina TOMURCUK

Penguenin Rüya Saati

Ebru Mina TOMURCUK

Buz ve karın sıcacık bir koyunda, denizin yumuşak bir ninni mırıldandığı yerde, Pip adında küçük bir penguen yaşırdı. Pip'in hayranlıkla parlayan gök mavisi gözleri, krem çizgili kırmızı bir atkısı ve başının üstünde komik bir beyaz tüy tutamı vardı. Her akşam, gökyüzü pembe ve mora döndüğünde, Pip yıldızların parıldayışını izlemek için buzun kenarına paytak paytak yürürdü.

Ayaz bir sabah, bir kar yığnını keşfederken Pip tuhaf bir şey buldu. Kahverengi deri kayışlı, minik akrepleri ve parlayan cam yüzü olan küçük bir pirinç saatti. Pip onu göğsüne yaklaştırdığında saat usulca tik tak etti, sanki gizli bir kalp atışı gibi. Onu boynuna taktı ve içini tatlı bir ürperti kapladı.

O gece Pip karlı yuvasında kıvrılıp yattı. Rüya saati yanında usulca tık tak ediyordu. Uyandığında saatin minik akrepleri camın içinde yüzen resimleri gösteriyordu: buzdan bir kaydırak, balıklarla dolu bir gökyüzü ve dost canlısı bir kardan adam. 'Rüyalarımı kaydediyor!' diye cıvıladı Pip, şaşkınlık içinde. Her gece saat, o uyurken gördüklerini kaydediyordu.

Pek çok gece Pip'in rüyaları eğlenceyle doluydu: bir balınaya binmek, kar taneleriyle dans etmek ve gökkuşağından aşağı kaymak. Her sabah saati kontrol eder ve minik sahneleri görünce gülümserdi. Ama bir gece farklı bir şey oldu. Pip karanlık, girdap gibi dönen bir deniz ve yükselip homurdanan bir şekil gördü. Nefes nefese uyandı, kalbi hızla çarpıyordu.

Ertesi gece aynı rüya geri geldi. Karanlık deniz çalkalanıyordu ve şekil büyüdükçe büyüyordu; parlayan gözleri ve derin, homurdanan bir sesi vardı. Pip titreyerek uyandı, yüzgeçleri korkudan buz kesmişti. Artık uyumak istemiyordu. Rüya saati korkutucu rüyayı kaydediyordu ve Pip ona her baktığında midesinde bir düğüm hissediyordu.

Pip uyanık kalmaya çalıştı ama gözleri ağırlaştı. Bütün gün bu rüya yüzünden endişelendi. Buzda kaymanın ya da kar tanelerinin yağışını izlemenin tadını çıkaramıyordu. Arkadaşı, Mira adında bir fok, Pip'in üzgün yüzünü fark etti. Mira'nın koyu benekli, yumuşak gümüş grisi tüyleri, sıcak koyu kahverengi gözleri ve bir kulağının arkasına sıkıştırılmış pembe bir deniz kabuğu vardı. Deniz kabuğu tokalı, yosun yeşili örgü bir çantası vardı.

'Ne oldu, Pip?' diye sordu Mira usulca. Pip ona rüya saatini gösterdi ve korkutucu rüyayı anlattı. 'Her gece geliyor,' diye fısıldadı. 'Ne yapacağımı bilmiyorum.' Mira sevgiyle gülümsedi. 'Rüyalar bize gizli duygularımızı gösterebilir,' dedi. 'Belki rüyan sana bir şey söylemeye çalışıyordur.'

Mira, Pip'i sıcak bir ateşin çıtırdadığı rahat mağarasına davet etti. Yumuşak yosunların üstüne oturdular ve Mira çantasını açtı. İçinde parlak çakıl taşları ve mırıldanan küçük bir deniz kabuğu vardı. 'Bana rüyayı anlat,' dedi. Pip karanlık denizi ve homurdanan şekli tarif etti. Konuşurken sözleri titrek ve hızlı çıkıyordu.

Mira sabırla dinledi. 'O homurdanan şekil,' dedi, 'belki de senin endişendir. Bir şey hakkında endişeleniyor musun?' Pip düşündü. Bazen koca okyanusta kendini nasıl küçük hissettiğini ve ailesi uzağa yüzdüğünde onları nasıl özlediğini hatırladı. Bunu kimseye söylememiştir. 'Sanırım korkuyordum,' diye itiraf etti Pip sessizce.

Mira başını salladı. 'Korkmak çok normal,' dedi. 'Duygularımızı anlattığımızda küçülür ve daha dost canlısı olurlar.' Pip'e sıcacık sarıldı. Pip kendini biraz daha hafif hissetti, sanki içinde ağır bir kartopu erimişti. 'Bir şey deneyelim,' dedi Mira. 'Bu gece uyumadan önce duygularını yüksek sesle söyle.'

O gece Pip atkısının altına sokuldu ve rüya saatiyle konuştu. 'Küçük olduğum için endişeleniyorum,' dedi. 'Ve ailemi özlüyorum.' Saat usulca tik tak etti, sanki anlamış gibiydi. Pip uykuya dalınca rüya yeniden başladı: karanlık deniz ve homurdanan şekil. Ama bu kez Pip kaçmadı. 'Biliyorum, sen benim endişemsin. Sorun değil,' dedi.

Homurdanan Őekil durdu ve yavaŐa deđiŐti. YumuŐak g l msemeli, dost canlısı bir balınaya d n Őt . Karanlık deniz yıldızlarla parıladı ve balına yaklaŐıp Pip'i usulca d rtt . 'Merhaba, k   k penguen,' dedi. 'Sana yardım istemenin sorun olmadıđını hatırlatmak i in buradayım.' Pip'in i i sakin ve sıcakık oldu.

Pip uyandığında rüya saati dost canlısı balinayı gösteriyordu. Gülümsedi ve Mira'ya anlatmaya koştu. 'Haklıydın!' dedi. 'Rüya bana duygularımı gösteriyormuş. Şimdi çok güzel!' Mira'nın yüzü aydınlandı. 'Gördün mü? Konuşmak işe yarıyor.' Pip ona sarıldı. Yatma vaktini sabırsızlıkla bekliyordu, çünkü artık rüyaları arkadaşlar ve renklerle doluydu.

O geceden sonra Pip yatma vaktini çok sevdi. Her akşam gününü ve duygularını anlatıyordu ve rüya saati mutlu rüyalarla doluyordu. Bazen dost canlısı balinalarla uçtuğunu, bazen Mira'yı ve deniz kabuğunu, bazen de dev bir dondurma dağını görüyordu. Saat hepsini kaydediyordu ve Pip kahvaltıda bunları Mira'yla paylaşıyordu.

Pip rüyaların kalbimizin bir haritası gibi olabileceğini öğrendi. Duygularımızı, korkutucu olanları bile paylaştığımızda küçülür ve daha nazik olurlar. Rüya saati hâlâ boynunda tık tak ediyor, ama artık Pip için hiç korku taşımıyor. İçinde hayranlık ve konuşmanın ve dostluğun her geceyi biraz daha aydınlattığına dair tatlı bir hatırlatma var.

Ve böylece, buz ve karın sıcacık koyunda, Pip kırmızı atkısı sıkıca sarılı hâlde huzur içinde uyuyor. Rüya saati usulca parlıyor, bir gece dolusu rüyayı daha kaydetmeye hazır. Mira mağarasından izliyor ve gülümsüyor. Pip'in her zaman konuşabileceği bir arkadaşı olacağını ve gecenin tatlı rüyalarla dolu olabileceğini biliyor.